

Herved får de mulighed for at handle på regulerede markeder, herunder fondsbørserne, i lande inden for Den Europæiske Union og lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med. De erhvervsøkonomiske konsekvenser heraf skønnes positive.

Som konsekvens af lovforslaget vil en række virksomheder, som ikke hidtil har været underlagt særskilt regulering, men som falder ind under lovforslagets virksomhedsområde, fremover blive omfattet af lovgivning og offentligt tilsyn.

Disse virksomheder vil blive omfattet af en række krav til startkapital og løbende kapitalkrav samt en række andre krav, der skal beskytte de kunder, der henvender sig hos fondsmæglerselskaberne, og sikre, at fondsmæglerselskaberne overholder god værdipapirhandelsskik m.v.

Dette indebærer, at de virksomheder, som ikke vil eller kan opfylde lovgivningens krav, må ændre virksomhedsområde eller lukke. Det er vanskeligt at skønne over de erhvervsøkonomiske konsekvenser heraf.

Samlet skønnes de erhvervsøkonomiske konsekvenser af lovforslaget dog at være positive.

6. Forholdet til EU-retten

I dette afsnit redegøres nærmere for de relevante dele af direktiverne, der har betydning for fondsmæglerselskaber.

Indledningsvis skal det bemærkes, at investerings-servicedirektivet, kapitalkravsdirektivet og BCCI-direktivet er minimumsdirektiver, som giver de enkelte medlemslande mulighed for på visse områder at vedtage strengere bestemmelser end anført i direktiverne.

6.1. Investerings-servicedirektivet

Investerings-servicedirektivet fastsætter for fondsmæglerselskaber, det vil sige virksomheder, der på erhvervmæssigt grundlag udfører tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirer for tredjemand, bestemmelser svarende til 1. (77/780/EØF) og 2. (89/646/EØF) banksamordningsdirektiv for kreditinstitutter. Dermed indføres som noget nyt i dansk lovgivning på dette område princippet om, at der kræves en offentlig tilladelse for at kunne udføre tjenesteydelser i forbindelse med handel med såvel børsnoterede som unoterede værdipapirer. Tilladelse kræver som et minimum opfyldelse af visse i direktivet opregnede krav. En konsekvens af, at direktivet er et minimumsdirektiv, vil være, at en medlemsstat kan indføre tilsynsmæssige regler, der går ud over det foreskrevne minimum, f.eks. med hensyn til selskabsretlige forhold.

Investerings-servicedirektivet omfatter virksomheder, hvis sædvanlige erhverv eller virksomhed består i at yde investerings-service til tredjemand på et erhvervmæssigt grundlag. Ved investerings-service forstås de former for tjenesteydelser, som er opregnet i lovforslagets bilag 1, afsnit A, i forbindelse med de finansielle instrumenter, som er nævnt under afsnit B.

Direktivet giver mulighed for, at den nationale lovgivning kun tillader juridiske personer at udøve investerings-service, så længe denne begrænsning ikke gøres gældende over for fysiske personer, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med.

Principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandskontrol er foreslået på grundlag af investerings-servicedirektivet, som i lighed med 2. samordnings-direktiv på bankområdet er en af hovedhjørnestene i gennemførelsen af det indre marked for udøvelse af investerings-service i forbindelse med værdipapirer.

Medlemslandene skal gensidigt anerkende fondsmæglerselskaber, der er godkendt i andre medlemslande, og de aktiviteter, som de har tilladelse til at udføre, og som er indeholdt i direktivets bilag. Det vil således i fremtiden være tilstrækkeligt med godkendelse i ét medlemsland for at kunne udøve virksomhed gennem en filial eller for at kunne udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser og opnå adgang til regulerede markeder, herunder fondsbørser i andre medlemslande.

Princippet om hjemlandskontrol indebærer, at tilsynsmyndighederne i et fondsmæglerselskabs hjemland er ansvarlige for tilsynet med fondsmæglerselskabet, herunder tilsynet med fondsmæglerselskabets aktiviteter i andre medlemslande.

Investerings-servicedirektivet indeholder gennem henvisninger til kapitalkravsdirektivet harmonisering af kravene til startkapital. Investerings-servicedirektivet indeholder endvidere regler om adgangen til at erhverve en væsentlig kapitalandel eller indflydelse i et fondsmæglerselskab samt om tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte og andre, der handler eller har handlet på Finanstilsynets vegne, samt bestemmelser om tilsynssamarbejde på tværs af landegrænserne.

6.2. Kapitalkravsdirektivet

Direktivet om kravene til investerings-selskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag indeholder bestemmelser om minimumskapitalen for fondsmæglerselskaber og om kapitalkravene til de såkaldte markedsrisici, det vil sige de risici, som fondsmæg-